

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
PROVINCIAL ELECTRICITY AUTHORITY

จาก สชก.(บก-กม) ถึง ทุกหน่วยงาน
เลขที่ สชก.(บก-กม)273/2568 วันที่ 16 ธ.ค.2568
เรื่อง แจ้งเวียนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ กฟภ.

เรียน ทุกหน่วยงาน

สชก.(บก-กม) ได้ตรวจสอบ กฎหมาย กฎกระทรวง มติ ครม. กฎหมายฉบับใหม่ รวมทั้ง ศึกษาคำพิพากษาศาลฎีกาหรือศาลปกครองสูงสุด คำวินิจฉัยขององค์กรด้านกฎหมายอื่น ๆ เพื่อรองรับ การดำเนินงานของ กฟภ. ประจำปีพฤษภาคม พ.ศ. 2568 จำนวน 1 เรื่อง ดังนี้

1. คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.210/2564 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2564 เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลย ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (อุทธรณ์คำพิพากษา) (เอกสารแนบ 1)

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้อง เทศบาล ค. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1) และ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2) ต่อศาลปกครองสูงสุด สรุปใจความได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้ติดตั้งเต็นท์บริเวณใกล้ศาลา ที่พักผู้โดยสาร ส่วนระบบไฟฟ้าภายในเต็นท์ดำเนินการติดตั้งโดยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เป็นระบบไฟฟ้าที่ใช้ในนามของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เพื่อให้เกิดแสงสว่างภายในศาลาที่พัก โดยระบบไฟฟ้าดังกล่าว อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ซึ่งถูกผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ติดตั้งมิเตอร์วัดไฟฟ้า โดยระบบไฟฟ้าดังกล่าว ใช้สายไฟประเภทภายในอาคารซึ่งไม่เหมาะกับการใช้งานในภายนอกต่อพ่วงสายไฟฟ้าจากศาลาที่พักผู้โดยสาร อีกทั้งยังได้ปลดพลาสติกหุ้มสายไฟฟ้าเหลือแต่เส้นทองแดงพาดมายังคานเหล็กของศาลาที่พักผู้โดยสาร โดยไม่ได้ร้อยสายไฟฟ้าเข้าท่อพีวีซีแต่อย่างใด และนำสายไฟดังกล่าวมาเสียบกับปลั๊กเต้ารับโยงไปยังเต็นท์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เป็นเหตุให้ผู้ตายซึ่งยืนรอรถโดยสารประจำทางบริเวณเต็นท์เอามือไปจับเสาเต็นท์ถูกไฟดูด จนหมดสติในขณะที่มืออีกข้างหนึ่งยังเกาะติดกับเสาเต็นท์อยู่ และถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา จึงเป็นเหตุให้ ผู้ฟ้องคดีฟ้องเรียกค่าปลงศพ ค่าใช้จ่ายจำเป็นในการจัดการศพ ค่าขาดไร้อุปการะ ค่าเสียหายทางจิตใจ และค่าเสียหายเชิงลงโทษ รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น 2,000,000 บาท และขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน 2,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระจนเสร็จสิ้น และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าธรรมเนียมศาล และค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดี

คดีนี้ ...

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยโดยวางแนวทางในการปฏิบัติราชการที่ดีสำหรับหน่วยงานต่าง ๆ โดยเห็นว่าแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จะมีได้เป็นผู้ดำเนินการต่อโยงไฟฟ้าจากศาลาไปยังเต็นท์พิพาทก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มีหน้าที่จัดให้มีการบำรุงระบบไฟฟ้าหรือแสงสว่างในพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งหมายรวมถึงมีหน้าที่ต้องคอยตรวจสอบความปลอดภัยในการใช้ไฟฟ้าดังกล่าวด้วย หากพบลักษณะที่อาจเกิดอันตรายจะต้องรีบดำเนินการแก้ไขอย่างทันที่ และไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบแม้ว่าการต่อโยงกระแสไฟฟ้าจะไม่ได้ดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของตน ดังนั้น การเสียชีวิตของผู้ตายจึงเป็นผลโดยตรงอันเกิดจากการรุดเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และเป็นความประมาทเลินเล่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ได้ติดตั้งมิเตอร์วัดไฟเพื่ออ่านหน่วยการใช้ไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องที่ 1 ซึ่งการติดตั้งและต่อสายไฟฟ้าของผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและปลอดภัย อีกทั้ง เมื่อพิจารณาตามระเบียบ กพท. ว่าด้วยการใช้ไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. 2522 เห็นว่าความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จะสิ้นสุดเพียงการต่อเชื่อมถึงมิเตอร์ที่เสาไฟฟ้าเท่านั้น ส่วนการต่อเชื่อมจากมิเตอร์ไปถึงหลอดไฟที่ศาลาที่พักผู้โดยสารตลอดจนการต่อเชื่อมหลังจากหลอดไฟที่ศาลาที่พักผู้โดยสารซึ่งเป็นสายไฟสายอ่อนอีก 1 เส้น โยงไปโดยไม่ได้อัดร้อยเข้าท่อพีวีซีไปยังมุมของศาลาที่พักผู้โดยสาร ไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 แต่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จึงไม่มีหน้าที่ต้องตรวจตราดูแลสายไฟฟ้างดังกล่าว ดังนั้น การเสียชีวิตของผู้ตายจึงไม่ได้เกิดจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

2. คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.1013/2568 ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2568 เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (เอกสารแนบ 2)

คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ทำสัญญารับทุนอุดหนุนการศึกษาเพื่อศึกษาระดับปริญญาเอก โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 เป็นผู้ค้าประกัน ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาภายในเวลาที่หลักสูตรกำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดเชยคืนเงินทุนที่ได้รับไปพร้อมเบี้ยปรับอีก 1 เท่า เป็นเงินจำนวน 2,731,562.- บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้รับหนังสือแล้วเพิกเฉย จึงตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ ซึ่งตามสัญญากำหนดอัตราดอกเบี้ยผิดนัดร้อยละ 15 ต่อปี ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และที่ 2 ให้รับผิดชอบจากการผิดสัญญาเป็นเงินจำนวน 2,731,562.- บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นั้น

กรณีนี้ มีประเด็นสำคัญ 2 ประเด็น ดังนี้

1. ประเด็นเรื่องเบี้ยปรับ เมื่อตามสัญญากำหนดค่าปรับจำนวน 1 เท่าของเงินทุนอุดหนุนการศึกษา จึงถือเป็นค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนความเสียหายที่คู่สัญญาตกลงกำหนดไว้ล่วงหน้า โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 สัญญาว่าถ้าตนไม่ชำระหนี้หรือไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องสมควร ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกค่าปรับตามสัญญาดังกล่าวได้ ค่าปรับตามสัญญาดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 379 ซึ่งหากสูงเกินส่วน ศาลมีดุลพินิจปรับลดลงได้ ตามมาตรา 383

ข้อเท็จจริงในคดีนี้ ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มีความพยายามในการศึกษาให้สำเร็จภายในหลักสูตร มิได้ตั้งใจไม่ปฏิบัติตามสัญญา แต่เกิดความล่าช้าเนื่องจากต้องปรับแผนการวิจัยใหม่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ป่วยเป็นโรคซึมเศร้า แม้ค่าปรับจะกำหนดไว้เพียง 1 เท่า แต่ก็ยังเป็นเงินจำนวนสูงถึง 1,365,781.- บาท จึงเห็นว่าค่าปรับดังกล่าวเป็นค่าปรับที่สูงเกินส่วน ศาลจึงปรับลดลงเหลือกึ่งหนึ่ง

2. ประเด็นเรื่องดอกเบี้ยยผิตนัต แมผู้ฟ้องคดีจะอุทธรณ์ว่า ดอกเบี้ยผิตนัตในอัตรา ร้อยละ 15 มิใช่เบี้ยปรับที่ศาลมีอำนาจปรับลดลงได้หากเห็นว่าสูงเกินส่วน เนื่องจากในสัญญาได้กำหนดเบี้ยปรับ และดอกเบี้ยไว้ต่างหากจากกัน ศาลเห็นว่า ต้องพิจารณาว่าดอกเบี้ยผิตนัตมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับหรือไม่ ซึ่งดอกเบี้ยมีหลายลักษณะ คือ

- อาจอยู่ในรูปแบบค่าตอบแทนการใช้ประโยชน์จากต้นเงิน เช่น ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ซึ่งเป็น ดอกผลนิตินัย

- อาจอยู่ในรูปแบบค่าเสียหาย ที่เรียกว่า ดอกเบี้ยผิตนัต อันเป็นค่าเสียหายที่กำหนดขึ้น เพื่อทดแทนความเสียหายอันเกิดจากการที่ลูกหนี้ผิตนัตชำระหนี้เงิน

ซึ่งกรณีที่จะเป็นเบี้ยปรับหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับว่าเจ้าหนี้เรียกเอาเงินโดยอาศัยเหตุใด หากเจ้าหนี้ใช้สิทธิปรับโดยไม่คำนึงว่าลูกหนี้ผิตนัตหรือไม่ ก็มีลักษณะเป็นดอกผลนิตินัย ตามมาตรา 148 วรรคสาม ไม่เป็นเบี้ยปรับ แต่หากเจ้าหนี้เรียกดอกเบี้ยเนื่องจากลูกหนี้ผิตนัตไม่ชำระหนี้ ย่อมถือเป็นค่าเสียหายที่กำหนดไว้ล่วงหน้าเมื่อลูกหนี้ผิตนัตไม่ชำระหนี้ และมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับตามมาตรา 379

คดีนี้ เป็นการเรียกดอกเบี้ยโดยอาศัยสิทธิตามสัญญาเรียกให้ชำระในอัตราร้อยละ 15 อันเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ผิตนัตไม่ชำระหนี้ แม้สัญญาจะกำหนดว่าเป็นดอกเบี้ย แต่ก็มีลักษณะเป็น ค่าเสียหายที่กำหนดไว้ล่วงหน้า จึงมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับ ส่วนการทำสัญญาโดยกำหนดเบี้ยปรับ และดอกเบี้ยผิตนัตไว้แยกต่างหากจากกัน มิใช่ข้อที่จะบ่งชี้ว่าดอกเบี้ยผิตนัตที่กำหนดในสัญญาจะไม่เป็นเบี้ยปรับ ศาลจึงใช้ดุลพินิจปรับลดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ซึ่งสูงเกินส่วนลงเหลือร้อยละ 7.5 เพื่อให้เหมาะสม และเป็นธรรมแก่พฤติการณ์แห่งคดีได้

3. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2568 (เอกสารแนบ 3)

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 (เอกสารแนบ 4) มาตรา 4 (2) กำหนดให้ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับกรณีของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าวในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2568 มาตรา 3 โดยบัญญัติว่า “โดยเพิ่มความต่อไปนี้เป็นในมาตรา 4/1 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

มาตรา 4/1 ในกรณีที่ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ องค์การมหาชน หน่วยงานของรัฐตามที่มีกฎหมาย กำหนดได้ทำการจ้างบุคคลธรรมดาให้มาทำงานในลักษณะจ้างเหมาบริการหรือในลักษณะเดียวกัน โดยจ่ายค่าตอบแทนการทำงานสำหรับระยะเวลาการทำงานปกติเป็นรายวัน รายเดือน หรือระยะเวลาอื่น และหน่วยงานดังกล่าวเป็นผู้ควบคุม กำกับ ดูแลการทำงานของบุคคลที่มาทำงาน ให้หน่วยงานที่จ้างดำเนินการ ให้บุคคลดังกล่าวได้รับค่าตอบแทนการทำงาน มีวันหยุดประจำปี สัปดาห์ วันหยุดตามประเพณี วันหยุดพักผ่อน ประจำปี วันลาป่วย วันลาคลอด วันและเวลาทำงานเวลาพักได้ไม่น้อยกว่าตามสิทธิที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บรรดาคดีที่เกิดจากข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานผู้ว่าจ้างกับบุคคลผู้รับจ้างงานอันเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลแรงงาน”

กรณีนี้ บทบัญญัติดังกล่าวเป็นการเพิ่มสิทธิความคุ้มครองของบุคคลที่เข้าทำงานกับหน่วยงานราชการในลักษณะจ้างเหมาบริการหรือลักษณะแบบเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รวมไปถึงรัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานของรัฐ ตามที่มีกฎหมายกำหนด โดยหน่วยงานต้องดำเนินการให้บุคคลดังกล่าวต้องได้รับสิทธิในวันหยุดประจำปี วันหยุดตามประเพณี วันหยุดพักผ่อนประจำปี วันลาป่วย วันลาคลอด วันและเวลาทำงานเวลาพัก ไม่น้อยไปกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งถือเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ จึงต้องพิจารณาว่า หากมีกรณีการจ้างบุคคลธรรมดาเข้ามาปฏิบัติงานในลักษณะของการจ้างเหมาบริการ หรือในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จะต้องมีการกำหนดสิทธิของลูกจ้างเหล่านั้นโดยอ้างอิงจากสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานเป็นสำคัญ ซึ่งสิทธิที่ได้รับจะต้องกำหนดให้ไม่ต่ำกว่าที่กฎหมายคุ้มครองแรงงาน กำหนด

อนึ่ง พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2568 ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น 30 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2568 เป็นต้นไป

4. หนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ
ด่วนที่สุด ที่ กค(กวจ) 0405.2/ว804 ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2568 เรื่อง แนวทางปฏิบัติสำหรับการจัดซื้อวงเงินไม่เกิน 50,000 บาท (เอกสารแนบ 5)

ด้วยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 (ระเบียบ) ข้อ 22 วรรคหนึ่ง กำหนดให้ ในการซื้อหรือจ้างแต่ละวิธี ให้เจ้าหน้าที่จัดทำรายงานขอซื้อหรือขอจ้างเสนอหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเพื่อขอความเห็นชอบ ประกอบกับข้อ 79 วรรคหนึ่ง กำหนดให้ กรณีตามมาตรา 56 วรรคหนึ่ง (2) (ข) คือ การจัดซื้อจัดจ้างครั้งหนึ่งที่มีวงเงินไม่เกิน 500,000.- บาท ให้เจ้าหน้าที่เจรจาตกลงราคากับผู้ประกอบการที่มีอาชีพขายหรือรับจ้างนั้นโดยตรง แล้วให้หัวหน้าเจ้าหน้าที่ซื้อหรือจ้างได้ภายในวงเงินที่ได้รับความเห็นชอบจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ นั้น

กรณีนี้ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดหาพัสดุของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และลดขั้นตอนในการดำเนินการ คณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา 24 วรรคหนึ่ง (6) ประกอบมาตรา 29 วรรคหนึ่ง (4) และ (7) แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 (พ.ร.บ.) ยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบ โดยมีผลบังคับใช้กับการจัดซื้อตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2568 เป็นต้นไป โดยสามารถสรุปสาระสำคัญของแนวทางการจัดซื้อครั้งหนึ่งไม่เกิน 50,000.- บาท ของ กพป. โดยยกเว้นการใช้ระเบียบข้อ 22 วรรคหนึ่ง ข้อ 79 วรรคหนึ่ง และข้อ 175 (1) และให้ดำเนินการ ดังนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินการ

1.1 การทำรายงานขอซื้อ

เจ้าหน้าที่จัดทำรายงานขอซื้อเสนอ ผวก. หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่ โดยมีรายละเอียด 3 รายการ ดังนี้

(1) รายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของพัสดุหรือขอบเขตของงาน ตามระเบียบข้อ 21 วรรคหนึ่ง

(2) วงเงินงบประมาณหรือวงเงินที่ประมาณว่าจะซื้อ

(3) ราคากลางของพัสดุที่จะซื้อ (ให้ถือว่าวงเงินตามข้อ (2) เป็นราคากลาง)

ทั้งนี้ ให้ ผวก. หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ มอบหมายให้เจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อในครั้งนั้น ๆ

1.2 การยืมเงิน/การใช้เงินสดสำรองจ่าย

- ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการของ กฟผ.

1.3 การจัดซื้อ

(1) เจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบพิจารณาเลือกผู้ประกอบการที่มีอาชีพขายพัสดุนั้น โดยผู้ประกอบการต้องได้ประกาศราคาสำหรับสินค้านั้น ๆ ไว้เพื่อให้สาธารณะทราบเป็นการทั่วไป ซึ่งหากเห็นว่าราคาดังกล่าวเป็นราคาที่เหมาะสม ให้จัดซื้อจากผู้ประกอบการรายดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการต้องสามารถออกหลักฐานการชำระเงินดังต่อไปนี้ได้

- ใบรับหรือใบเสร็จรับเงิน สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป สำหรับผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ทั้งสองกรณีต้องมีรายละเอียดตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

(2) เจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบเป็นผู้ตรวจรับพัสดุ โดยเขียนข้อความว่า “ได้รับมอบพัสดุไว้ครบถ้วนถูกต้องแล้ว” หรือข้อความทำนองเดียวกัน ในหลักฐานการชำระเงินที่ผู้ประกอบการออกให้ พร้อมลงลายมือชื่อกำกับ

2. การดำเนินการภายหลังการจัดซื้อ

2.1 รายงานสรุปผลการจัดซื้อ

ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบจัดทำรายงานสรุปผลการจัดซื้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(1) ชื่อผู้ประกอบการ

(2) รายการ จำนวน และจำนวนเงินที่จัดซื้อ

โดยต้องดำเนินการภายใน 5 วันทำการ นับถัดจากวันที่ได้ดำเนินการจัดซื้อเสนอต่อ ผวก. หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ

2.2 ส่งใช้คืนเงินยืม/ส่งมอบหลักฐานการสำรองเงินสด

- ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการของ กฟผ.

2.3 การประกาศผลผู้ชนะ

ให้จัดทำประกาศผลผู้ชนะการจัดซื้อหรือผู้ได้รับการคัดเลือกและสาระสำคัญของสัญญาหรือข้อตกลงเป็นหนังสือ เป็นรายไตรมาสตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0405.3/ว 509 ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2567 เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจการประกาศผลผู้ชนะการจัดซื้อจัดจ้างหรือผู้ได้รับการคัดเลือก สาระสำคัญของสัญญาหรือข้อตกลงเป็นหนังสือ และราคากลางกรณีที่ไม่ได้ดำเนินการในระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Procurement : e - GP) (เอกสารแนบ 6)

รายละเอียดปรากฏตามแนบ โดยสามารถดาวน์โหลดกฎหมายดังกล่าวได้ที่ intranet ของ กฟภ. [http://intranet.pea.co.th/ลิงค์หน่วยงาน/สำนักผู้ช่วยผู้ว่าการบริหารองค์กร \(กฎหมาย\)/กฎหมายและคำพิพากษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ กฟภ. หรือแสกน QR Code](http://intranet.pea.co.th/ลิงค์หน่วยงาน/สำนักผู้ช่วยผู้ว่าการบริหารองค์กร (กฎหมาย)/กฎหมายและคำพิพากษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ กฟภ. หรือแสกน QR Code)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(นางสาวภัทรดาลิน เย็นมั่นคง)

ผชก.(บก-กม)

เอกสารแนบ

<https://qr.pea.co.th/ZWE4MTIwM>

แผนกสัญญาสนับสนุนงานด้านพลังงาน

โทร.5278